

valgfrihed mellem offentlige og private hospitaler; valgfrihed mellem offentlig og privat børnepasning. Vi vil sikre valgfrihed mellem offentlig og privat ældreservice. Vi vil sikre, at pengene følger patienten, forældrene, den ældre, osv. – et velfærdssamfund, der tilpasser sig til den enkelte, og ikke omvendt.

Det er ikke et spørgsmål om ressourcer, men om tillid til, at den enkelte borger selv bedst kan afgøre, hvad der er det optimale for ham eller hende. I Venstre er vi ikke bange for den enkelte borgers eget frie valg. Vi ønsker ikke en velfærdsstat, men et velfærdssamfund, der er kendetegnet ved velfærd og valgfrihed for den enkelte.

Vi mener i Venstre, at vi har råd til et velfærdssamfund, men det er under den klare forudsætning, at regering og Folketing bidrager til at sikre danske erhvervsvirksomheders konkurrenceevne. Det er alene produktionen i de private virksomheder, der kan finansiere det velfærdssamfund, som vi ønsker.

Men hvad er så regeringens svar? Jo, nye økonomiske byrder på 6,5 mia. kr. i 1998 for de danske virksomheder.

Vi ønsker en ansvarlig indstilling til statens gældsætning. Vi har i Danmark en helt uansvarlig høj statsgæld med en renteutgift på næsten 60 mia. kr. om året. Det burde forurolige de fleste, at personskatten til staten stort set alene dækker betaling af statens renteutgift af statsgælden. I Venstre ønsker vi, at vi i fællesskab betaler for de goder, som vi bevilger i fællesskab, og ikke overlader regningen og de økonomiske byrder til kommende generationer.

Vi ønsker en langt større ansvarlighed i den offentlige udgiftspolitik, som kan medvirke til, at skatterne kan sættes ned, at lejeværdien fjernes som aftalt med CD, og at den enkelte borger kan få langt større frihed – en skattepolitik, der samtidig sikrer, at det altid kan betale sig at arbejde.

Det er nu engang demotiverende, når ganske almindelige lønmodtagere skal opleve, at de kan få mere ved passiv forsørgelse end ved aktivt at bestride et job. Det vil vi ændre, bl.a. ved en skattereform, en ærlig skattereform, hvor der gøres op med århundredets største løftebrud, nemlig regeringens brudte løfte om, at bruttoskatten skulle falde med faldende ledighed. Intet af dette får vi opfyldt med den finanslov, der vedtages her.

Men når vi i Venstre allerede tidligt under forhandlingerne tilkendegav, at vi alligevel ville

stemme for finansloven, var det i erkendelse af, at den var uinteressant og hverken gjorde fra eller til, at den er for ligegyldig til, at vi for første gang siden 1896 ville stemme imod en finanslov, så meget mere som det ikke ville fjerne den nuværende regering. Men vi må konstatere, at den nuværende regering ikke er i stand til at udvikle det velfærdssamfund, vi ønsker i Venstre. Derfor vil vi se fremad og bruge alle vores kræfter på at sikre en ny regering efter det forestående folketingsvalg.

Men jeg forstår ikke, hvorfor regeringen ikke ærligt og redeligt vælger at fortælle om de strukturproblemer, der er i dansk økonomi. Vi må konstatere, at ca. 1 million mennesker i arbejdsduelig alder er på overførselsindkomst. Det er 200.000 mere end i 1987, og den del af beskæftigelsen, der er højere end i 1987, er alene den offentlige beskæftigelse.

Men det er desværre ikke bare væksten i de offentlige udgifter, der er ude af kontrol. Det gælder også udviklingen på betalingsbalancen. Også her har regeringen efterhånden soldet det hele op. Inden for de seneste 12 måneder er overskuddet reduceret til 4 mia. kr. eller mere end 20 mia. kr. mindre, siden finansministeren blev minister.

Det bliver ikke bedre af, at vi stadig må konstatere, at danske erhvervsvirksomheder taber markedsandele i udlandet. Det er forståeligt, at man ikke får vælgernes støtte til at løse problemerne, hvis man skjuler problemerne for dem. Men hvorfor skal det være så svært at få en ærlig finanslov og en ærlig regering? Der trænger mere end nogen sinde til at blive fejtet op og ryddet ud.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Vi havde i går nogle runder om pensioner, fordi Venstre er meget optaget af pensionisternes forhold. Vi prøvede i nogle omgange at få et klart svar fra hr. Thor Pedersen. Nu har der været tid til at læse på lektien, og derfor går jeg ud fra, at vi i dag kan få et klart svar.

Kan hr. Thor Pedersen bekræfte, at Venstre er med i en aftale, det såkaldte satspuljeforlig, som indebærer, at man måned for måned, år efter år tager penge fra landets pensionister, at man er med i en aftale, der betyder, at pensionisterne i dag får 1.500 kr. mindre om året, end de ellers ville have fået, hvis de havde fulgt den almindelige lønudvikling de sidste 2 år? 1.500 kr. om